

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D., v právní věci

žalobce: A. H.

proti

žalovanému: **Krajský soud v Hradci Králové**
se sídlem Československé armády 218, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 16. 2. 2021, čj. 30 A 3/2021-11,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu bylo dne 7. 5. 2021 doručeno podání žalobce nazvané „Žaloba proti usnesení ČR - Krajského soudu v Hradci Králové čj. 30 A 3/2021-11 ze dne 16. 2. 2021“, kterou se žalobce domáhal zrušení tohoto rozhodnutí a náhrady nákladů řízení.
2. Napadeným usnesením rozhodl senát zdejšího soudu, který je dle rozvrhu práce soudu specializovaným senátem ve věcech správního soudnictví, tak, že podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl žalobu žalobce proti usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 10. 2020, čj. 31 A 39/2020-24. Žalobce byl současně poučen o možnosti podání opravného prostředku proti tomuto usnesení, kterým je kasační stížnost, o které rozhoduje Nejvyšší správní soud. Zda této možnosti žalobce využil a kasační stížnost proti napadenému usnesení skutečně podal, není krajskému soudu známo.
3. Následně žalobce předmětné usnesení zdejšího soudu ze dne 16. 2. 2021, čj. 30 A 3/2021-11, napadl nyní projednávanou žalobou. Takový postup však nemá oporu v zákoně.
4. Jak již krajský soud uvedl výše, opravným prostředkem proti usnesení ze dne 16. 2. 2021, čj. 30 A 3/2021-11, byla kasační stížnost (viz § 102 a násl. s. ř. s.). Proti usnesení správního soudu o odmítnutí žaloby dle § 46 s. ř. s. však nemůže být podána znovu žaloba u správního soudu. Takovou možnost soudní řád správní nezakotvuje.
5. Při posouzení věci vycházel krajský soud z ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou, nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti

veřejné správy.

6. Podle již zmíněného ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Pro úplnost pak krajský soud konstatuje, že druhým opravným prostředkem, který soudní řád správní zná, je obnova řízení (§ 111 a násl. s. ř. s.), která je však přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a v řízení ve věcech politických stran a politických hnutí.
7. Z obsahu nyní podané žaloby je zřejmé, že žalobce opětovně podává žalobu nikoliv proti rozhodnutí správního orgánu, ale proti rozhodnutí soudu, ačkoliv byl již v napadeném usnesení zdejšího soudu poučen o tom, že k rozhodování o takové žalobě nemá soud ve správním soudnictví pravomoc. Podaná žaloba tak z toho důvodu působí obstrukčním dojmem (k tomu viz níže).
8. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, nestanoví-li tento zákon jinak, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
9. Krajskému soudu proto nezbylo, než s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. podanou žalobu odmítnout pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, neboť zde není dána pravomoc krajského soudu o tomto návrhu rozhodnout.
10. Nutno dodat, že nyní projednávaná žaloba je další z řady věcí, v nichž žalobce podává opakované žaloby, které směřují proti aktům rozhodovací činnosti soudů. Jak je krajskému soudu známo z úřední činnosti, žalobce obdobně postupoval i u zdejšího soudu v mnoha dalších věcech (řízení vedená pod sp. zn. 30 A 27/2021, 31 A 47/2020, 31 A 39/2020, 31 A 26/2020, 31 A 25/2020, 31 A 14/2020, 31 A 13/2020, 30 A 6/2020, 30 A 115/2019, 30 A 87/2019, 31 A 21/2019 a další). Žalobce v těchto věcech podává „správní žaloby“ proti rozhodnutím soudů vydaným ve správním soudnictví. Poté, co krajský soud takové žaloby usnesením odmítne, žalobce buď odmítající usnesení napadne další žalobou, nebo proti němu podá kasační stížnost (nebo obojí). Nejvyšší správní soud kasační stížnosti žalobce v těchto věcech buď odmítl, anebo řízení o nich zastavil pro nezaplacení soudního poplatku (poté, co žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků zamítl s odůvodněním, že se v daných věcech jedná o „zjevně neúspěšné návrhy“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.). V obdobných věcech žalobce Nejvyšší správní soud již také konstatoval (např. v usnesení ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), že *„z procesního postupu stěžovatele, a to nejen v nyní posuzované věci, je zřejmé, že mu jde zejména o generování dalších a dalších soudních rozhodnutí, o (...) bezobsažné souzení se pro souzení.“* Tento stav charakterizoval Nejvyšší správní soud také v usnesení ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36, takto: *„z podání stěžovatele nelze dovozovat, že by jeho snahou byla ochrana jeho veřejných subjektivních práv, ale pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězícím procesu, jevícím znaky obstrukční hry bez smysluplného významu“.*
11. Takovéto zneužití práva lze dovodit i v nyní posuzované věci, neboť okolnosti, za nichž žalobce uplatňuje svá práva (tj. zejména právo na soudní ochranu), nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování žalobce tedy naplňuje

znaky zneužití práva, které vymezil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48. Žalobce tak obecně zneužívá práva na soudní ochranu, neboť v podstatě vede spor pro spor bez zájmu o řešení reálně existujících problémů.

12. S ohledem na uvedené proto krajský soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil k provedení obvyklých a standardních procesních kroků a úkonů, neboť by se jednalo o bezúčelný a zcela neefektivní postup. Lze podotknout, že přestože žalobce požadoval nařízení jednání, krajský soud mohl rozhodnout a rozhodl bez jednání, protože neprojednával věc samu (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).
13. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 20. května 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu